

November

Lid van de maand

Daniel, vertel eens iets over jezelf!

Ik ben Daniel en ik ben 24 jaar. Ik woon in Zoetermeer. Mijn bachelor heb ik in Leiden gedaan. Wat betreft mijn toekomst weet ik vrijwel zeker dat ik de advocatuur in wil. Ik heb begin dit jaar stagegelopen bij de rechtbank in Amsterdam. Je loopt daar twee maanden mee. Ik heb daar de kans gekregen om griffierwerkzaamheden te verrichten, maar ik mocht ook bij veel dingen kijken. Zo heb ik ook meegelopen met de rechter, die je als een soort collega behandelt. Je gaat dan met hem of haar mee op zitting. Vooraf bespreek je de zaak en tijdens de schorsing praat je ook met de rechter. Vaak ben je ook bij de beraadslaging aanwezig. Op die manier heb ik een goede indruk gekregen van de hele procedure. Ik heb daar alle rechtsgebieden langs zien komen. Dan zie je ook een strafrechtadvocaat in actie en toen dacht ik: dat wil ik wel. De stage was heel leuk, maar vooral ook heel leerzaam.

Toen ik begon aan mijn rechtenstudie was de insteek al om iets met het strafrecht te doen. Het voelde daarom in het begin van de rechtenstudie alsof ik mezelf eerst door alle bestuursrechtelijke en civielrechtelijke vakken heen moest worstelen

om uiteindelijk datgene te doen wat ik leuk vind. Maar door mijn stages ben ik het belang van de civiele en bestuursrechtelijke vakken gaan inzien. Toch ben ik blij dat ik uiteindelijk kon beginnen aan de master Strafrecht.

Wat zou je studeren als je geen rechten zou studeren?

Ik ben ooit begonnen met geneeskunde, maar daar na drie maanden mee gestopt. Ik had al vrij snel door dat het juridische veel beter bij mij zou passen en dat ik daar ook beter in zou worden. Ik ben liever een goede jurist, dan een matige arts. Dat was achteraf gezien een goede keuze. Ik merk dat ik veel passie heb voor het recht en dat had ik bij geneeskunde veel minder.

Zijn er door corona dingen anders gelopen?

Mijn stage bij de rechtbank in Amsterdam was in januari en februari. Gelukkig had ik toen nog geen last van de corona-maatregelen. Daarna ben ik begonnen aan een stage bij de Nederlandse Organisatie voor Wetenschappelijk Onderzoek (NWO). Die stage moest ik vanwege corona volledig vanuit huis doen. Dat was aan de ene kant een positieve ervaring: ik kreeg een bureaustoel

en laptop thuis en heb hard kunnen werken. Mijn begeleider zei ook dat ik nu veel meer uit de stage heb gehaald, dan dat je normaal doet. Maar de praktische aspecten van hoe zo'n bestuursorgaan te werk gaat, heb ik daardoor wel moeten missen.

Waarom ben je lid bij SOS?

Ik vind dat je – zeker in je master – lid moet zijn van een studievereniging. Alleen maar je diploma halen is wat mij betreft te beperkt. Ik denk dat SOS met strafrechtelijke activiteiten een belangrijke aanvulling is op de master. Daarnaast vind ik het leuk om mijn medestudenten in een andere setting te ontmoeten.

Waar zie je jezelf over 10 jaar?

Ik hoop dat ik dan een gevorderd advocaat ben die grote zaken behandelt, en andere advocaten opleidt. Hopelijk heb ik over 10 jaar een eigen praktijk.

Is er iets wat mensen niet van jou zouden verwachten?

Ik hoor vaak dat mensen in eerste instantie denken dat ik een gesloten persoon ben. Daar herken ik mijzelf niet in, ik ben juist heel erg open.

Hoe beleef jij het studeren tijdens de pandemie?

Eerlijk gezegd vind ik dat steeds zwaarder worden. In het begin dacht ik dat het wel goed zou komen. Er werd tijdens de master altijd al veel zelfstudie verwacht. Maar nu dat het zo lang duurt, merk je

wel dat je dingen mist. Je vrijheid wordt heel erg beperkt. Je kunt nu niet zo snel spontane dingen doen. De regels veranderen continue. Gelukkig heb ik nog niet in quarantaine hoeven gaan. Daar heb ik echt geen zin in.

Heb jij een bijbaan?

Ik geef examentrainingen via Lyceo aan vooral vmbo-scholieren. In principe geef ik alle vakken, maar mijn voorkeur gaat uit naar de wiskundige vakken. Met bijvoorbeeld een vak als Nederlands ben je ook bezig als je rechten studeert. Het leuke is daarom juist andere vakken te geven.

Hoe heb je tot nu toe de master beleefd?

Ik vind het ontzettend interessant. In de bachelor wist ik al bij het vak Inleiding Strafrecht: dit is het. Doordat de stof mij aanspreekt, hoef ik bij het studeren – anders dan in de bachelor – geen zin te maken.

Wat zou je aan je medestudenten willen meegeven?

Tijdens een introductiecollege in het eerste jaar hoorde ik een raadsheer van de Hoge Raad in een discussiepanel zeggen dat hij pas in zijn laatste jaar het belang van samen studeren ontdekte. Ik heb dat altijd in mijn achterhoofd gehouden en ik vind dat hij wel een punt heeft. Samen studeren kan heel waardevol zijn. Ook nu vind ik het prettig om te sparren met medestudenten. •

Daniel Ayinla